

Lichtmasten Meijel

NL.IMRO.1894.OMG0067-ON01

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 1	Inleiding	5
1.1	Aanleiding en doel	5
1.2	Situering en begrenzing besluitgebied	6
1.3	Overzicht vigerende bestemmingsplan	6
1.4	Opzet ruimtelijke onderbouwing t.b.v. aanvraag omgevingsvergunning	7
Hoofdstuk 2	Planbeschrijving	8
2.1	Doelstelling en uitgangspunten	8
2.2	Omgeving besluitgebied	8
2.3	Planbeschrijving	8
Hoofdstuk 3	Beleidskader	12
3.1	Inleiding	12
3.2	Rijks-, provinciaal, regionaal en gemeentelijk beleid	12
3.3	Gemeentelijk beleid	12
Hoofdstuk 4	Randvoorwaarden/resultaten onderzoeken	14
4.1	Inleiding	14
4.2	Diverse deelaspecten	14
Hoofdstuk 5	Uitvoerbaarheid	25
5.1	Inleiding	25
5.2	Economische uitvoerbaarheid	25
5.3	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	25
Hoofdstuk 6	Procedure	26
6.1	De te volgen procedure	26
6.2	Vaststelling	28
Bijlagen Ruimtelijke onderbouwing		
Bijlage 1	Quick-scan flora en fauna	
Bijlage 2	Lichthinder verslag en berekening	

Ruimtelijke onderbouwing

Hoofdstuk 1 Inleiding

1.1 Aanleiding en doel

Het planvoornemen is om op het sportpark aan de Heufkensweg 29 te Meijel (gemeente Peel en Maas) lichtmasten van 15 meter te plaatsen. De lichtmasten met armaturen worden geplaatst rond het noordoostelijk gelegen voetbalveld.

Het vigerende bestemmingsplan staat de realisatie van lichtmasten toe. Echter is het hiervoor beschreven planvoornemen ter plaatse niet toegestaan, omdat de maximaal toegestane hoogte van lichtmasten (10 meter) bij sportvelden wordt overschreden. Een omgevingsvergunning voor het afwijken van het bestemmingsplan is hiervoor noodzakelijk. Deze rapportage voorziet in de benodigde ruimtelijke onderbouwing in het kader van de aanvraag van de omgevingsvergunning om de lichtmasten juridisch-planologisch mogelijk te maken.

De omgevingsvergunning heeft betrekking op het volgende gebied:

Figuur 1: Ligging besluitgebied (bron: maps.google.nl)

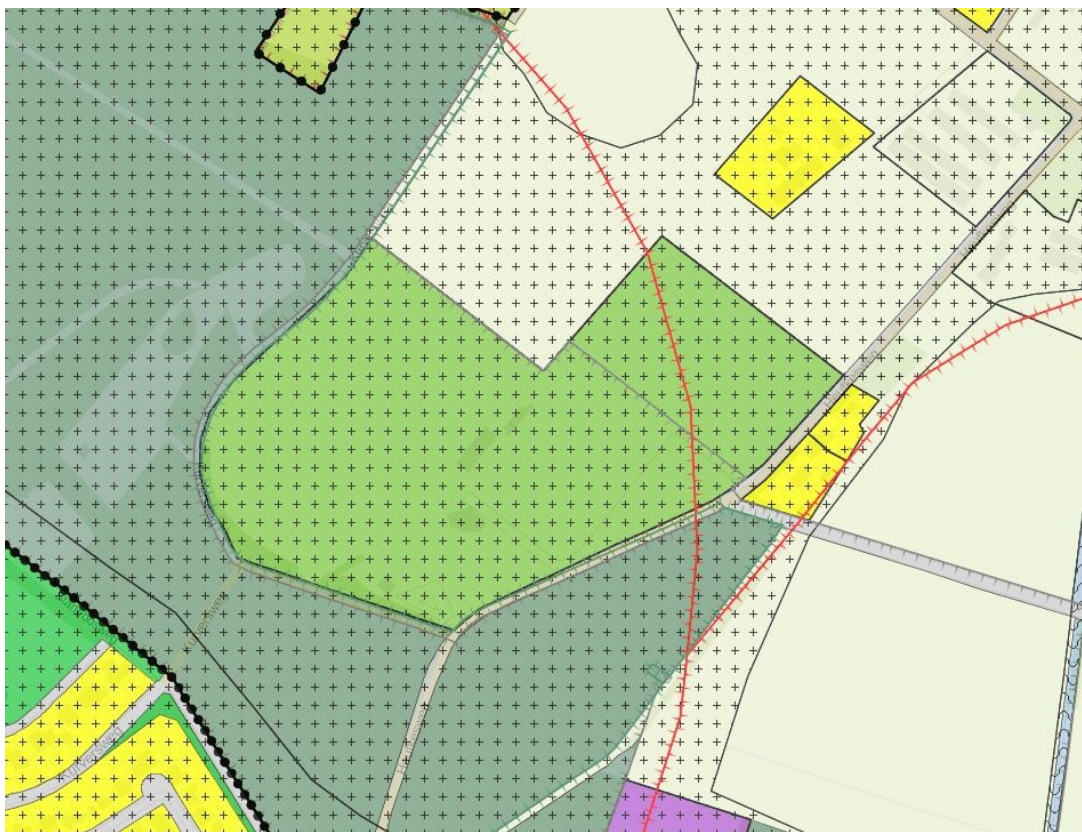

1.2 Situering en begrenzing besluitgebied

Het besluitgebied is gelegen op het oostelijk deel van het sportpark aan de Heufkensweg 29 ten noordoosten van de kern Meijel in de gemeente Peel en Maas. Het besluitgebied wordt aan de zuidwestkant begrensd door het sportpark en aan de overige zijden door agrarische gronden en de Heufkensweg. Aan de noord- en oostzijde van het besluitgebied zijn enkele woningen en agrarische bedrijven gelegen. Het besluitgebied is in gebruik als voetbalveld en heeft een oppervlakte van circa 17.000 m². Het gebied is kadastraal bekend als gemeente Meijel, sectie F, nummer 100.

1.3 Overzicht vigerende bestemmingsplan

Ter plaatse van het besluitgebied geldt op dit moment het bestemmingsplan "Buitengebied Peel en Maas", vastgesteld door de raad op 5 februari 2013. Op de gronden liggen de bestemmingen 'Sport' en 'Waarde - Archeologie 5'. Voor de gehele sportbestemming is een bouwvlak opgenomen. Op de sportbestemming zijn tevens de aanduidingen 'sportveld', 'bedrijfswoning uitgesloten' en 'maximum bebouwd oppervlak 1.632 m²' opgenomen. Daarnaast zijn de gebiedsaanduidingen 'reconstructiewetzone - verwevingsgebied', 'wro-zone - wijzigingsgebied 2 ko', 'wro-zone - wijzigingsgebied 6 ko en 'kernrandzone' gelegen binnen het besluitgebied.

Figuur 2: Overzicht sportpark te Meijel

bron: www.ruimtelijkeplannen.nl

De gronden met de bestemming 'Sport' zijn bestemd voor sportvelden en de daarbij behorende voorzieningen, uitsluitend ter plaatse van de aanduiding 'sportveld'. Op de voor Sport aangewezen gronden mag uitsluitend worden gebouwd binnen het bouwvlak: gebouwen, bedrijfswoning, bijbehorende bouwwerken en bouwwerken, geen gebouw zijnde.

De bouwhoogte van bouwwerken, geen gebouw zijnde bedraagt maximaal 12 meter, met uitzondering van onder andere vlaggen- en lichtmasten, waarvan de hoogte maximaal 10 meter bedraagt. Conform de afwijkingsregels kan het bevoegd gezag van de desbetreffende bepalingen in het plan voor het afwijken van de voorgeschreven maten ten aanzien van de goot- en bouwhoogten met ten hoogste 10%;

De te realiseren lichtmasten van 15 meter passen niet binnen de regels van het bestemmingsplan. De maximale bouwhoogte wordt met 5 meter overschreden.

De gronden binnen de dubbelbestemming 'Waarde - Archeologie 5' zijn bestemd voor de instandhouding en bescherming van de archeologische waarden en oudheidkundige waardevolle elementen. Het bouwen van gebouwen en/of bouwwerken, waarbij de bebouwing minder diep reikt dan 40 centimeter en zonder heiwerkzaamheden kan worden geplaatst is toegestaan.

1.4 Opzet ruimtelijke onderbouwing t.b.v. aanvraag omgevingsvergunning

Het besluit tot verlenen van de omgevingsvergunning 'Lichtmasten Meijel' voorziet in de benodigde ruimtelijke onderbouwing ten behoeve van de ontwikkeling, in de vorm van een toelichting. Aan bod komen onder andere:

- beschrijving van de bestaande en toekomstige situatie;
- toetsing aan het wettelijk en beleidskader;
- toetsing aan milieuwetgeving en andere ruimtelijke wetgeving met betrekking tot bestaande of potentiële belemmeringen in de omgeving van het besluitgebied (bodemkwaliteit, luchtkwaliteit, geluidhinder, lichthinder, waterparagraaf, externe veiligheid, archeologische waarden en natuurlijke en landschappelijke aspecten);
- uitvoerbaarheid;
- procedure.

Naast deze ruimtelijke onderbouwing omvat dit besluit 'Lichtmasten Meijel' een verbeelding met plancontour, opgesteld conform de RO-standaarden. Hiermee wordt voldaan aan de eisen vanuit de Wet ruimtelijke ordening (Wro) en de gemeente Peel en Maas.

Hoofdstuk 2 Planbeschrijving

2.1 Doelstelling en uitgangspunten

In dit hoofdstuk wordt een beschrijving van het besluitgebied gegeven. Het doel van deze ruimtelijke onderbouwing is het verantwoorden en onderbouwen van het realiseren van het bijbehorende bouwwerk. Uitgangspunt hierbij is dat de huidige ruimtelijke kwaliteiten worden gewaarborgd en zo mogelijk versterkt. Vervolgens wordt ingegaan op de beoogde toekomstige ruimtelijke structuur.

2.2 Omgeving besluitgebied

streetview: zicht op het voetbalveld vanaf de Heufkensweg.

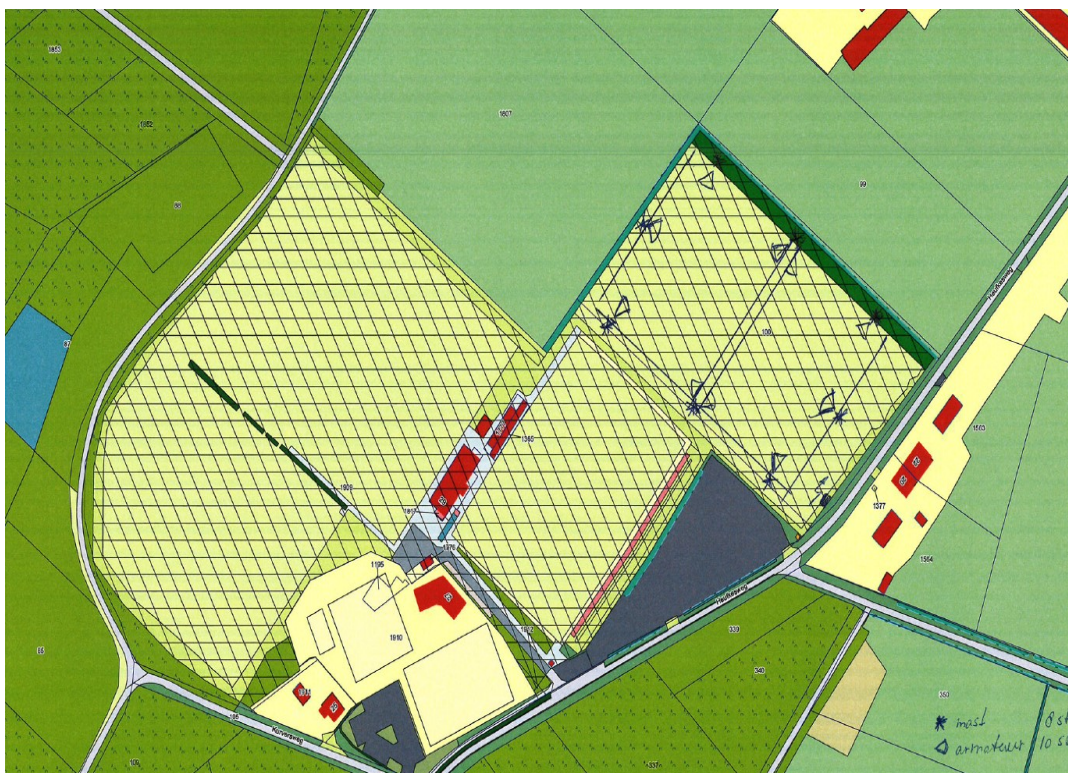
Het plangebied is gelegen op sportpark 'De Starte' in het buitengebied ten noordoosten van de kern Meijel. De directe omgeving van het sportveld waar de lichtmasten om worden gerealiseerd betreft deels het sportpark zelf. Direct aangrenzend liggen agrarische gronden met op 150 meter een agrarisch bedrijf en op 130 meter een woning. Aan de overzijde van de Heufkensweg liggen eveneens een aantal woningen. Tussen het voetbalveld en de agrarische gronden ligt een natuurlijke afscheiding.

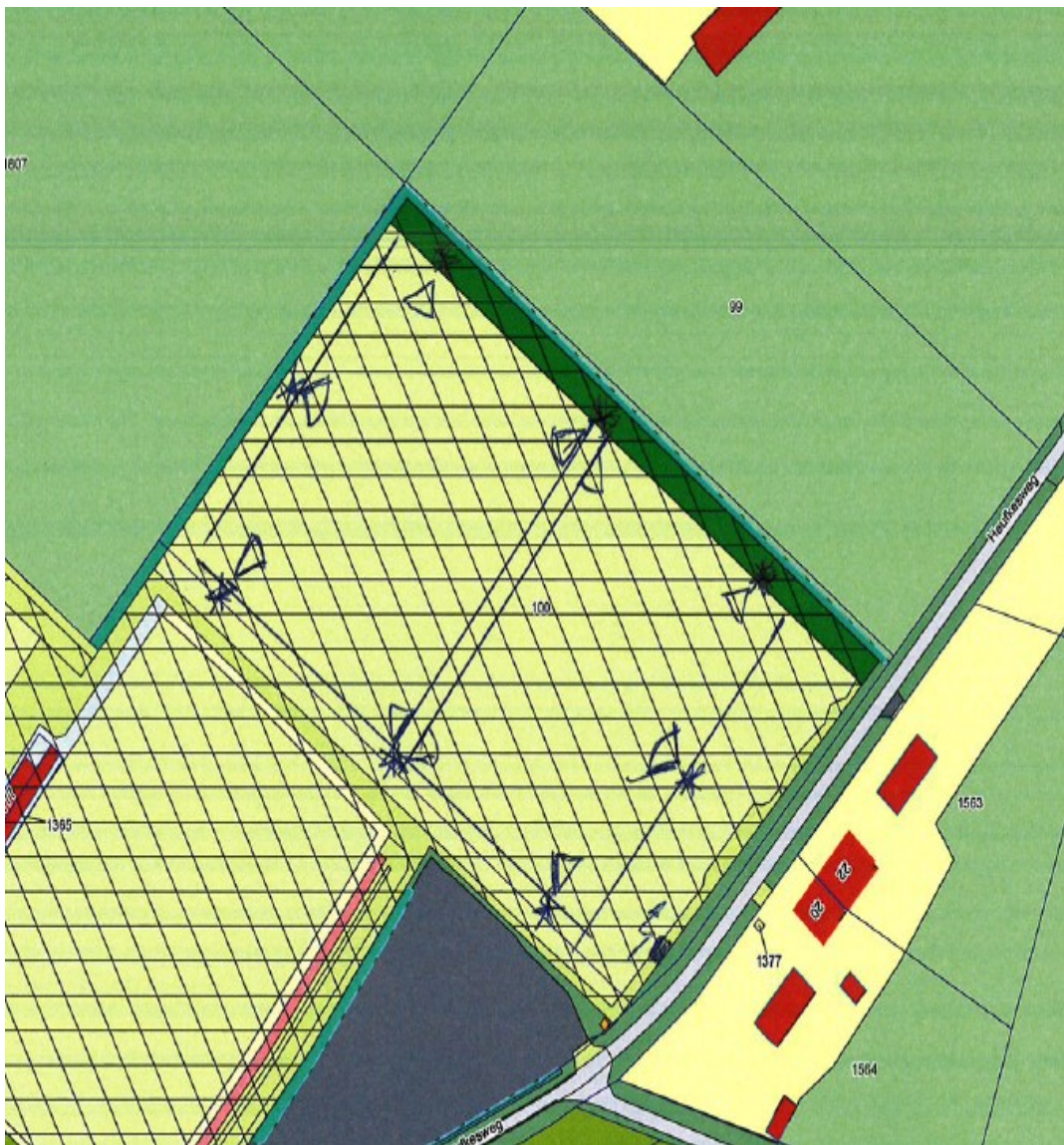
2.3 Planbeschrijving

In de huidige situatie liggen op het sportpark een aantal sportvelden. Het meest oostelijk gelegen voetbalveld heeft geen verlichting.

De gemeente wil verlichting rond de trainingsvelden realiseren. Door de realisatie hiervan kunnen de trainingsvelden gedurende een langere periode van de dag gebruikt worden.

Het planvoornemen bestaat uit 8 lichtmasten van 15 meter met in totaal 10 armaturen.

Figuur 3: overzicht locatie te realiseren lichtmasten

De lichtmasten worden 15 meter hoog. De ruimtelijke impact van lichtmasten is overdag nihil. Het verschil van 10 naar 15 meter is nauwelijks waarneembaar. 's Avonds zijn de lichtmasten wel zichtbaar. Lichtmasten zijn conform het vigerende bestemmingsplan 'Buitengebied' rechtstreeks toegestaan. De afwijking van 5 meter zorgt er voor dat de lichtmasten 's avonds van een grotere afstand zichtbaar zijn. Door de richting en positionering van de armaturen blijkt dat dit verschil gering is. Bovendien staan er reeds lichtmasten rond de andere sportvelden. In het kader van het planvoornemen is een onderzoek naar de eventuele toename van de lichthinder uitgevoerd, zie paragraaf 4.2.11 Lichtkwaliteit.

2.3.1 Verkeer en parkeren

Het sportveld kan door de verlichting gedurende een langere periode van de dag gebruikt worden. Dit heeft echter geen gevolgen voor de verkeersafwikkeling of de parkeerdruk omdat het aantal bezoekers dat tegelijkertijd het sportpark bezoekt niet toeneemt.

Het aspect verkeer en parkeren vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het planvoornemen.

Hoofdstuk 3 Beleidskader

3.1 Inleiding

Bij ieder plan vindt inkadering binnen het beleid van de overheid plaats. Door een toetsing aan rijks-, provinciaal, regionaal en gemeentelijk beleid ontstaat een duidelijk beeld van de marges waarbinnen het bestemmingsplan wordt opgezet. De beleidsinkadering dient een compleet beeld te geven van de ruimtelijke overwegingen en het relevante planologisch beleid.

Gemeenten zijn niet geheel vrij in het voeren van hun eigen beleid. Rijk en provincies geven met het door hen gevoerde en vastgelegde beleid de kaders aan waarbinnen gemeenten kunnen opereren. De belangrijkste kaders van het Rijk en de provincie Limburg worden in het kort weergegeven, omdat deze zoals gezegd randvoorwaarden geven voor het lokale maatwerk in het bestemmingsplan.

3.2 Rijks-, provinciaal, regionaal en gemeentelijk beleid

De afwijking van het onderhavige bouwplan ten opzichte van het vigerende bestemmingsplan is van ondergeschikte aard. De bestemming 'Sport' blijft gehandhaafd en het gebruik ter plaatse wijzigt niet. Er vindt uitsluitend een overschrijding van de toegestane hoogte van de lichtmasten plaats. Door de ondergeschikte betekenis van de afwijking qua bouwmogelijkheden (hoogte lichtmasten) zijn er geen Rijks-, provinciale, regionale of gemeentelijke belangen in het geding. In het kader van een goede landschappelijke inpassing wordt wel ingegaan op de Structuurvisie buitengebied en het Kwaliteitskader Buitengebied Peel en Maas dat hiervan onderdeel uitmaakt.

3.3 Gemeentelijk beleid

3.3.1 Structuurvisie buitengebied

In december 2011 is de Structuurvisie buitengebied door de gemeenteraad vastgesteld. Hierin is het bestaande beleid van dat moment (Structuurplan 2008, Kwaliteitskader buitengebied, VAB beleid, Structuurvisie IV en Glas) samengebracht. De structuurvisie bevat grotendeels een voortzetting van het bestaand beleid.

De structuurvisie heeft twee doelstellingen, te weten: het bieden van een integraal beleidskader voor het buitengebied dat mede dient als grondslag voor het bestemmingsplan “Buitengebied Peel & Maas” en het mogelijk maken van kostenverhaal voor bovenplanse verevening en bijdragen in de ruimtelijke ontwikkeling in het kader van de ontwikkelingsplanologie.

Kwaliteitskader

Het kwaliteitskader Buitengebied Peel en Maas maakt onderdeel uit van de structuurvisie voor het Buitengebied en bevat tevens een uitvoeringsparagraaf. Het doel van de structuurvisie buitengebied Peel en Maas is om ruimte voor ontwikkelingen te bieden met oog voor kwaliteit. De provincie Limburg heeft in 2010 het Limburgs Kwaliteitsmenu vastgesteld (LKM). Het doel van dit kwaliteitsmenu is dat gemeenten en provincie een instrument in handen hebben om noodzakelijke en/ of wenselijke ontwikkelingen in het buitengebied te kunnen combineren met kwaliteitsverbetering in het buitengebied, zogenaamde ontwikkelingsplanologie. Dat betekent dat, als er ontwikkelingen plaatsvinden die niet passen in het bestemmingsplan, er een tegenprestatie geleverd moet worden. Gemeenten dienen het kwaliteitsmenu op gemeentelijk niveau uit te werken en in een structuurvisie vast te leggen.

Het kwaliteitskader is die gemeentelijke uitwerking en bevat het instrumentarium om de ontwikkelingen in het buitengebied te kunnen combineren met gewenste kwaliteitsverbetering van datzelfde buitengebied. In de structuurvisie buitengebied is ook vastgelegd dat er voor diverse ontwikkelingen mogelijkheden zijn met toepassing van een extra tegenprestatie. De tegenprestatie dient te bestaan uit landschappelijke inpassing. Daarnaast is er in veel gevallen een aanvullende kwaliteitsverbetering (AK) van toepassing. Deze kwaliteitsverbetering dient te bestaan uit fysieke maatregelen die bijdragen aan het versterken van het landschap waarbinnen de maatregelen genomen worden. Dat kan zijn sloop, aanleg van natuur, versterking van het landschap, extra investering in architectonische kwaliteit. In het Kwaliteitskader Buitengebied Peel en Maas wordt de hoogte van de aanvullende kwaliteit nader uitgewerkt. Per gebiedstypologie is bepaald of en hoeveel maal aanvullende kwaliteit er gevraagd wordt.

Het planvoornemen ziet op het overschrijden van de toegestane hoogte van lichtmasten op een sportveld. Op deze ontwikkeling is het kwaliteitskader niet van toepassing.

Hoofdstuk 4 Randvoorwaarden/resultaten onderzoeken

4.1 Inleiding

Milieubeleid wordt steeds meer geïncorporeerd in andere beleidsvelden. Verbreding van milieubeleid naar andere beleidsterreinen is dan ook een belangrijk uitgangspunt. Ook in de ruimtelijke planvorming is structureel aandacht voor milieudoelstellingen nodig. De milieudoelstellingen worden daartoe integraal en vanaf een zo vroeg mogelijk stadium in het planvormingsproces meegewogen. Een duurzame ontwikkeling van de gemeente is een belangrijk beleidsuitgangspunt dat zijn doorwerking heeft in meerdere beleidsterreinen.

4.2 Diverse deelaspecten

4.2.1 Milieueffectrapportage

Een milieueffectrapportage (m.e.r.) is verplicht voor besluiten van de overheid over initiatieven van particulieren of marktpartijen, zoals bij de bouw van 'woonwijken' de aanleg van auto(snel)wegen, spoorwegen, vliegvelden, pijpleidingen voor gas of olie en (stuw)dammen.

Een m.e.r. kan ook verplicht zijn voor plannen van de overheid, zoals een bestemmingsplan. Ingevolge het Besluit milieueffectrapportage (verder: Besluit m.e.r.) wordt getoetst of het bestemmingsplan voorziet in, of een kader vormt voor, activiteiten die (mogelijk) belangrijke nadelige gevolgen kunnen hebben voor het milieu. Hiervoor zijn in de bijlage bij het Besluit m.e.r. lijsten opgenomen waarin activiteiten zijn aangewezen die belangrijke nadelige gevolgen kunnen hebben voor het milieu (lijst C) of ten aanzien waarvan het bevoegd gezag moet beoordelen of zij belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben (lijst D). In de lijsten zijn (indicatieve) drempelwaarden opgenomen.

Het planvoornemen voorziet in het uitbreiden van de toegestane hoogte van lichtmasten. Deze activiteit komt niet voor op voornoemde C- of D-lijst. Het uitvoeren van een m.e.r. of m.e.r.-beoordeling is dan ook niet aan de orde.

Conclusie

Onderhavig planvoornemen (realisatie hogere lichtmasten) maakt geen ontwikkelingen mogelijk waarvoor een milieueffectrapportage is vereist.

4.2.2 Geluid

Het wettelijk kader bij ruimtelijke procedures is de Wet geluidhinder. Op 1 januari 2007 is de gewijzigde Wet geluidhinder (hierna Wgh) in werking getreden. Deze wet biedt geluidgevoelige bestemmingen, zoals woningen, bescherming tegen geluidhinder van geluidsbronnen: wegverkeer, spoorwegen, industrie en luchtvaart. De bescherming vindt primair plaats door middel van zonering. De zonering betreft een afstand, uitgaande van een geluidsbron, waarbinnen het normenstelsel uit de Wgh van toepassing is. Deze normen mogen niet verward worden met de normen die gelden in geval van een milieuvergunning. Hiervoor gelden andere normen en procedures, welke niet vergelijkbaar zijn met het normenstelsel uit de Wgh. Op grond van de Wgh gelden grenswaarden op basis waarvan de bouw van nieuwe geluidgevoelige bestemmingen binnen de geluidszone wordt beperkt of wordt verboden. Wegverkeerslawaaai, spoorweglawaaai, industrielawaaai en luchtvaartlawaaai kennen ieder afzonderlijke normen.

Met het planvoornemen worden geen nieuwe geluidsbronnen of geluidgevoelige functies mogelijk gemaakt. Het gaat in onderhavige situatie enkel om de overschrijding van de bouwhoogte van lichtmasten. Akoestisch onderzoek is dan ook niet noodzakelijk.

Conclusie

Het aspect geluid vormt geen belemmeringen voor het planvoornemen.

4.2.3 Luchtkwaliteit

Op 15 november 2007 is de Wet luchtkwaliteit in werking getreden, waarmee de hoofdlijnen voor regelgeving rondom luchtkwaliteitseisen zijn beschreven in de Wet milieubeheer (Wm, hoofdstuk 5). Hiermee is het Besluit luchtkwaliteit 2005 vervallen.

Artikel 5.16 Wm (lid 1) geeft weer, onder welke voorwaarden bestuursorganen bepaalde bevoegdheden (uit lid 2) mogen uitoefenen. Als aan minimaal één van de volgende voorwaarden wordt voldaan, vormen luchtkwaliteitseisen in beginsel geen belemmering voor het uitoefenen van de bevoegdheid:

- er is geen sprake van een feitelijke of dreigende overschrijding van een grenswaarde;
- een project leidt – al dan niet per saldo – niet tot een verslechtering van de luchtkwaliteit;
- een project draagt 'niet in betekenende mate' (NIBM) bij aan de luchtverontreiniging;
- een project past binnen het NSL (Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit), of binnen een regionaal programma van maatregelen.

Hoofdstuk 5 van de Wet Milieubeheer maakt onderscheid tussen projecten die 'Niet in betekenende mate' (NIBM) en 'In betekenende mate' (IBM) bijdragen aan de uitstoot van luchtverontreinigende stoffen. In de regeling NIBM is een lijst met categorieën van gevallen opgenomen die NIBM zijn. Deze NIBM-projecten kunnen zonder toetsing aan de grenswaarden voor het aspect luchtkwaliteit uitgevoerd worden. Als een project ervoor zorgt dat de concentratie fijn stof of CO₂ met meer dan 3% van de grenswaarde verhoogd, draagt het project in betekenende mate bij aan luchtvervuiling en dient er een

luchtkwaliteitsonderzoek uitgevoerd te worden. Deze regel komt voort uit het NSL. Deze 3%-grens is voor een aantal categorieën projecten in een ministeriële regeling omgezet in getalsmatige grenzen, bijvoorbeeld:

- woningbouw: 1.500 woningen netto bij 1 ontsluitingsweg, 3.000 woningen bij 2 ontsluitingswegen;
- kantoorlocaties: 100.000 m² bruto vloeroppervlak bij 1 ontsluitingsweg, 200.000 m² bruto vloeroppervlak bij 2 ontsluitingswegen.

Het planvoornemen betreft de realisatie van 8 lichtmasten die de vigerende bouwhoogte overschrijden. Door de realisatie van lichtmasten kan het voetbalveld gedurende een langere periode van de dag gebruikt worden. Het aantal verkeersbewegingen zal hierdoor toenemen. De extra verkeersbewegingen vinden echter niet gelijktijdig met de huidige verkeersbewegingen plaats. Bovendien kan worden aangenomen dat het aantal bewegingen als 'niet in betekende mate beschouwd kan worden conform de eerder genoemde AmvB. Tevens kan worden gesteld dat met lagere lichtmasten, die direct zijn toegestaan, het voetbalveld ook gedurende een langere periode van de dag kan worden gebruikt. Deze ontwikkeling heeft dan ook geen nadelige gevolgen voor de luchtkwaliteit.

Conclusie

Het aspect luchtkwaliteit vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van voorliggend planvoornemen.

4.2.4 Bodemkwaliteit

Op basis van artikel 3.1.6 Besluit ruimtelijke ordening zijn gemeenten verplicht om in ruimtelijke onderbouwing ten behoeve van de aanvraag voor een omgevingsvergunning, een paragraaf over de bodemkwaliteit op te nemen. In deze paragraaf dient gemotiveerd te worden of de aanwezige bodemkwaliteit past bij het toekomstige gebruik van de bodem. Uitgangspunt van een goede ruimtelijke ordening is dat de bodemkwaliteit geschikt is voor de beoogde bestemming en de daarin toegestane gebruiksvormen. Zo mag een eventuele aanwezige bodemverontreiniging geen onaanvaardbaar risico opleveren voor de gebruikers van de bodem en mag de bodemkwaliteit niet verslechteren door grondverzet.

Het is een taak van de gemeenten om erop toe te zien dat het verontreinigen van gronden door activiteiten voorkomen wordt. Daar waar in het verleden een verontreiniging is ontstaan van de bodem of het grondwater zullen stappen genomen moeten worden ter bescherming van de volksgezondheid. In principe moet bij elke bouwmogelijkheid die mogelijk wordt gemaakt, inzicht geboden worden in de kwaliteit van de bodem.

Lichtmasten kunnen niet aangemerkt worden als een gevoelige functie waardoor een onderzoek niet noodzakelijk is. Bovendien zal de realisatie van de masten niet leiden tot grootschalig grondverzet en de afvoer van grond. Een verkennend bodemonderzoek is dan ook niet noodzakelijk.

Conclusie

Het aspect bodem vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het planvoornemen.

4.2.5 Bedrijven en milieuzonering

Momenteel worden richtlijnen gehanteerd waardoor er sprake is van een zekere noodzakelijke afstand tussen (agrarische) bedrijven en woonbebouwing. Deze afstand (zonering) wordt bepaald door enerzijds de aard van het bedrijf en anderzijds door het karakter van zijn omgeving. De richtafstanden zijn niet wettelijk voorgeschreven en gaan uit van gemiddeld moderne bedrijven en zijn geschreven voor nieuwe situaties. Indien bekend is welke activiteiten concreet beoogd worden, dan kan gemotiveerd worden afgeweken van de daadwerkelijk te verwachten milieubelasting (in plaats van richtafstanden). Voor bestaande bedrijven geldt allereerst de geldende omgevingsvergunning of de richtlijnen uit de geldende AMvB.

In de publicatie “Bedrijven en Milieuzonering” van de VNG (Vereniging van Nederlandse Gemeenten) is een lijst met indicatieve richtafstanden opgenomen voor milieubelastende bedrijfsactiviteiten ten opzichte van gevoelige bestemmingen. De bedrijfsactiviteiten worden aan de hand van een milieucategorie verbonden met een maximale (indicatieve) hinderafstand.

De realisatie van lichtmasten vindt plaats binnen de bestemming Sport. Lichtmasten tot 10 meter zijn direct toegestaan binnen deze bestemming. De functie blijft derhalve ongewijzigd. Door de realisatie van hogere lichtmasten vindt daardoor geen (extra) hinder plaats voor de in de omgeving gelegen bedrijven en woningen.

Conclusie

Op basis van het voorgaande wordt geconcludeerd dat er vanuit bedrijven en milieuzonering geen belemmeringen zijn voor het planvoornemen.

4.2.6 Externe veiligheid

Het algemene rijksbeleid voor externe veiligheid is gericht op het beperken en beheersen van risico's voor de omgeving vanwege: het gebruik, de opslag en de productie van gevaarlijke stoffen (inrichting), het transport van gevaarlijke stoffen (openbare wegen, water- en spoorwegen, buisleidingen), het gebruik van luchthavens. Externe veiligheid heeft betrekking op de veiligheid van degenen die niet bij de risicovolle activiteit zelf zijn betrokken, maar als gevolg van die activiteit wel risico's kunnen lopen, zoals omwonenden. Het beleid is onder andere verankerd in het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi), de bijbehorende Regeling externe veiligheid inrichtingen (Revi) en verder uitgewerkt / toegelicht in o.a. de Handleiding Externe Veiligheid Inrichtingen en de Handreiking Verantwoordingsplicht Groepsrisico. Voor het vervoer van gevaarlijke stoffen is het beleid opgenomen in de zogenaamde 'Wet Basisnet', dat op 1 april 2015 in werking is getreden. Deze bestaat uit de Wet vervoer gevaarlijke stoffen, het Besluit externe veiligheid transportroutes en de Regeling Basisnet.

In het externe veiligheidsbeleid staan twee doelen centraal: de bescherming van individuen tegen de kans op overlijden als gevolg van een ongeluk en de bescherming van de samenleving tegen het ontwrichtende effect van een ramp met een groter aantal slachtoffers; respectievelijk het plaatsgebonden risico (PR) en het groepsrisico (GR). Het plaatsgebonden risico van een bepaalde activiteit is de kans per jaar op een bepaalde plaats, dat een continu daar aanwezig gedacht persoon die onbeschermd is, komt te overlijden als gevolg van een mogelijk ongeluk met die activiteit. Het groepsrisico is de kans per jaar dat in één keer een groep mensen van een bepaalde omvang komt te overlijden bij een ongeval met gevaarlijke stoffen. Voor het groepsrisico is geen norm gesteld. Uit het vigerende beleid, zoals onder andere vastgelegd in het Bevi, geldt een verantwoordingsplicht. Iedere verandering (af- of toename) van het groepsrisico moet inzichtelijk worden gemaakt en worden voorzien van een onderbouwing (verantwoording groepsrisico).

Het planvoornemen voorziet in de realisatie van 8 lichtmasten rond één sportveld. Sportvelden zijn op grond van het BEVI aangemerkt als beperkt kwetsbaar. Het sportveld is in de huidige situatie echter reeds toegestaan, ook lichtmasten zijn direct toegestaan. Er worden dus geen nieuwe kwetsbare of beperkt kwetsbare objecten mogelijk gemaakt. Wel kan het sportveld door de verlichting gedurende een langere periode van de dag gebruikt worden. Dit heeft echter geen gevolgen voor het groepsrisico. Het aantal personen dat tegelijkertijd aanwezig is in het gebied neemt namelijk niet toe. Met dit planvoornemen wordt enkel de overschrijding van 10 naar 15 meter geregeld. Het planvoornemen heeft dan ook geen gevolgen voor het aspect externe veiligheid en een nadere verantwoording van het groepsrisico is daarom niet nodig.

Vanuit deze activiteit is geen sprake van externe werking in het kader van veiligheid in verband met gevaarlijke stoffen. De minimale afstand tot vervoer van gevaarlijke stoffen (N279 te Meijel) bedraagt circa 1.400 meter (www.risicokaart.nl).

Tot slot blijkt uit de risicokaart dat er in de directe omgeving van het besluitgebied geen bedrijven zijn gelegen waar met gevaarlijke stoffen wordt gewerkt. De minimale afstand tot het dichtstbijzijnde bedrijf met gevaarlijke stoffen bedraagt ruim 1.300 meter.

Conclusie

Externe veiligheid vormt geen belemmering voor onderhavig planvoornemen.

4.2.7 Geur

Door de geurproblematiek rondom intensieve veehouderijen speelt geur een belangrijke rol in de milieuwetgeving met betrekking tot deze veehouderijen. Om dit aspect te kunnen reguleren bestaat de Wet geurhinder en veehouderijen (hierna te noemen: Wgv). De Wgv dient in het belang van de bescherming van het milieu. De wet biedt binnen gestelde voorwaarden bescherming tegen geurhinder. De Wgv en de bijbehorende Regeling geurhinder en veehouderijen (hierna te noemen: Rgv) vormen samen het toetsingskader voor geur afkomstig van veehouderijen. De Wgv kent verschillende normen voor concentratiegebieden en niet-concentratiegebieden. Concentratiegebieden zijn gebieden die als zodanig zijn aangewezen in de Reconstructiewet (hierna te noemen: Rcw). In niet-concentratiegebieden gelden strengere normen dan in concentratiegebieden. De gemeente Peel en Maas is op grond van de Rcw gelegen in een concentratiegebied voor landbouw. De Wgv kent ook verschillende normen voor gebieden gelegen binnen de bebouwde kom en gebieden gelegen buiten de bebouwde kom. Gebieden die binnen de bebouwde kom liggen krijgen meer bescherming dan gebieden die buiten de bebouwde kom liggen. Dit heeft te maken met het feit dat binnen de bebouwde kom meer mensen kunnen wonen of verblijven, waardoor sprake kan zijn van meer geurhinder.

De Wgv kent bescherming toe aan zogenaamde geurgevoelige objecten. Met de realisatie van hogere lichtmasten dan toegestaan wordt niet voorzien in een nieuw geurgevoelig object. Daarnaast is het perceel niet gelegen binnen een geurhinderzone van een veehouderij.

Conclusie

Geur vormt geen belemmering voor onderhavig planvoornemen. Ook vormt onderhavig plan geen belemmering voor omliggende bedrijven en/of woningen. Er is immers al sprake van woningen rond het sportpark.

4.2.8 Water

4.2.8.1 Watertoets

Het doel van de watertoets is om water een uitgesproken en inhoudelijk betere plaats te geven bij het opstellen en beoordelen van alle waterhuishoudkundig relevante plannen. De watertoets vraagt niet alleen een beschrijving van de waterhuishoudkundige situatie en de invloed die de voorgestane ruimtelijke ontwikkelingen hebben, maar ook een vroegtijdig overleg met waterbeheerders. Het planvoornemen voorziet in de overschrijding van de hoogte van lichtmasten. Met het planvoornemen worden geen verhardingen aangebracht en heeft geen invloed op de waterhuishouding. Het planvoornemen hoeft derhalve niet voorgelegd te worden aan het Waterschap Peel en Maasvallei.

4.2.9 Archeologie en cultuurhistorie

Cultuurhistorie

Sinds 1 september 2007 is de Wet op de Archeologische Monumentenzorg in werking getreden. De Wet op de Archeologische Monumentenzorg is de Nederlandse uitwerking van het Verdrag van Malta (1992). De wet is een raamwet die regelt hoe rijk, provincie en gemeente bij hun ruimtelijke plannen rekening moeten houden met het erfgoed in de bodem. De wet beoogt het culturele erfgoed (en vooral het archeologische erfgoed) te beschermen. Onder archeologisch wordt verstaan: alle fysieke overblijfselen, zowel in als boven de grond die bijdragen aan het verkrijgen van inzicht in menselijke samenlevingen uit het verleden. In de wet is aangegeven dat gemeentes verantwoordelijk zijn voor hun eigen bodemarchief. Dit betekent dat gemeente bevoegd gezag is. Om te kunnen voldoen aan het gestelde in de voorgaande wet beschikt de gemeente over archeologiebeleid en een archeologische beleidskaart. Vanwege artikel 3.6.1, eerste lid, van het Besluit ruimtelijke ordening moet in de ruimtelijke onderbouwing ten behoeve van een aanvraag voor een omgevingsvergunning een beschrijving worden opgenomen van de wijze waarop met de in het gebied aanwezige cultuurhistorische waarden en in de grond aanwezige of te verwachten monumenten rekening is gehouden. Gemeenten zullen een inventarisatie moeten (laten) maken van alle cultuurhistorische waarden in het besluitgebied, dus niet alleen van de archeologische waarden. Daarnaast moeten ze aangeven welke conclusies ze daaraan verbinden en op welke wijze ze deze waarden borgen in het kader van het planvoornemen.

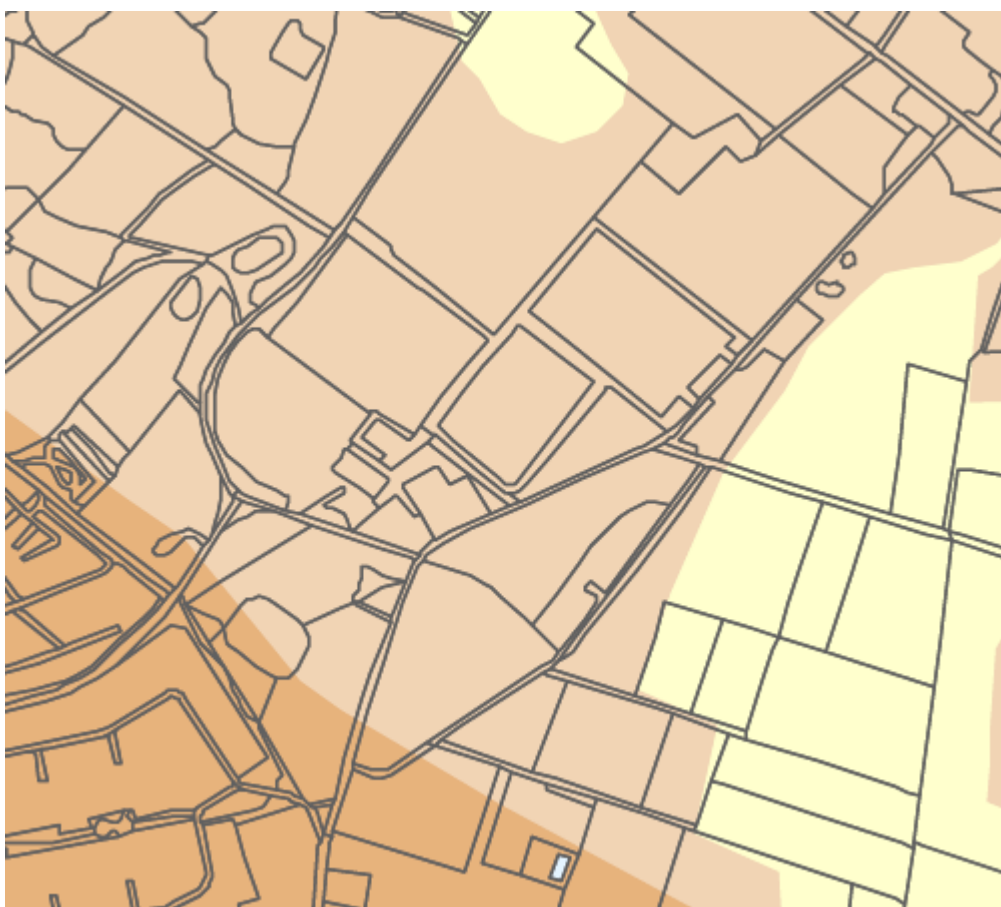
Op basis van de cultuurhistorische waardenkaart van de provincie Limburg wordt geconcludeerd dat er binnen het besluitgebied en directe omgeving geen zwaarwegende cultuurhistorische waarden in het geding komen. Het sportveld heeft geen cultuurhistorische waarden.

Archeologie

Op basis van het verdrag van Malta (Valetta, 1992) is sinds september 2007 de Wet op de archeologische monumentenzorg (Wamz) van kracht. De gemeente heeft de wettelijke taak gekregen om verantwoord om te gaan met het archeologisch erfgoed (zorgplicht). In zowel de perspectievennota als binnen het coalitieprogramma "Verbinden en Versterken" is onder andere als actiepunten: "Peel en Maas wil het bewustzijn van de cultuurhistorie bevorderen met een speciale aandacht voor bijzondere gebouwen en historisch erfgoed" opgenomen. Daarnaast wil het college op evenwichtige en pragmatische wijze aandacht geven aan de archeologie. De gemeente Peel en Maas heeft haar eigen gemeentelijk archeologiebeleid geformuleerd in het "Beleidsplan archeologie Peel en Maas" vastgesteld door de gemeenteraad van Peel en Maas op 28 juni 2011. In dit beleidsplan archeologie Peel en Maas zijn de beleidsuitgangspunten en haar achtergronden beschreven. In hoofdlijnen komt het erop neer dat archeologisch onderzoek noodzakelijk is in gebieden met een middelhoge en hoge verwachtingswaarde en in gebieden met archeologische resten. Dit geldt enkel en alleen indien de verstoring dieper reikt dan 0,4 meter beneden maaiveld.

In het kader van het plan is het aspect archeologie bekeken. Op grond van de beleidskaart archeologie van de gemeente Peel en Maas zijn binnen het besluitgebied gronden aanwezig met een middelhoge verwachtingswaarde archeologie.

Figuur 4: Uitsnede archeologische beleidskaart

Het planvoornemen betreft de realisatie van hogere lichtmasten dan vigerend toegestaan. Lichtmasten hebben een beperkte oppervlakte. Daarnaast beperkt de bodemingrepen zich tot de funderingen. Conform de dubbelbestemming "Waarde - Archeologie 5" is uitbreiding van bestaande bebouwing toegestaan tot maximaal 2500 m². Het bouwen van gebouwen en/of bouwwerken, waarbij de bebouwing minder diep reikt dan 40 centimeter en zonder heiwerkzaamheden kan worden geplaatst is toegestaan. Dit betekent dat er geen nader onderzoek noodzakelijk is voor het beoordelen van eventuele archeologische waarden.

Conclusie

Op grond van het voorgaande wordt geconcludeerd dat archeologie en cultuurhistorie geen belemmering vormen voor onderhavig planvoornemen.

4.2.10 Natuur, landschap en ecologie

Gebiedsbescherming

De bescherming van gebieden is vastgelegd in de Natuurbeschermingswet 1998 (Stb. 1998, 403 en Stb. 2005,195), welke de implementatie vormt van de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn. Op grond van deze gebiedsbescherming vallen beschermde natuurmonumenten en de gebieden die op grond van de beide Europese richtlijnen zijn aangewezen als speciale beschermingszones (de zogenoemde Vogel- en Habitatrichtlijngebieden) onder het regime van de Natuurbeschermingswet 1998, mits de Vogel- en Habitatrichtlijngebieden ook op grond van de Natuurbeschermingswet 1998 zijn aangewezen ter uitvoering van de Vogel- en Habitatrichtlijn. Deze gebieden vormen samen een Europees netwerk van natuurgebieden: Natura 2000.

In de directe omgeving van het besluitgebied zijn geen Natura 2000-gebieden gelegen. Gelet op de aard en omvang van onderhavige ruimtelijke ontwikkeling en de grote afstand tot Natura 2000-gebieden is het aannemelijk dat het planvoornemen niet leidt tot significante negatieve effecten op de Natura 2000. Wel ligt het Statebos nabij. Het sportpark grenst hier aan.

Soortenbescherming

Behalve de mogelijke effecten op natuurgebieden moet ook duidelijk zijn of het betreffende plan effecten heeft, en zo ja welke, op beschermde soorten. De Flora en Faunawet (verder: Ffw) beschermt planten- en diersoorten. Op grond van de Ffw is het verboden om beschermde dieren te verontrusten, verjagen, vangen of te doden. Ook rust- en voorplantingsplaatsen mogen niet worden verontrust of beschadigd. Beschermde planten mogen niet worden beschadigd of gedood. Voor handelingen die mogelijk schadelijk kunnen zijn voor beschermde soorten, moet een ontheffing worden aangevraagd.

De gronden binnen het besluitgebied hebben een sportbestemming. De kans op het aantreffen van natuurwaarden is hier dan ook gering omdat het gedeelte waar de lichtmasten worden gerealiseerd al in gebruik is als voetbalveld. Het planvoornemen kan wel nadelige effecten hebben op zijn omgeving. De uitstraling van licht kan van invloed zijn op nachtdieren zoals vleermuizen. Onderzoek naar planten- en diersoorten ter plaatse wordt derhalve noodzakelijk geacht.

Een quick-scan flora en fauna onderzoek is door IVN Meijel uitgevoerd (zie Bijlage 1). In de omgeving zijn meerdere verlichte sportvelden aanwezig die op hetzelfde moment verlicht zijn. In de directe omgeving zijn er dus al verlichte sportvelden en het betreffende veld wordt hier aan toegevoegd. Vanwege de beperkte tijd dat deze verlichting aan is, wordt voor vogels en vlinders geen versturende invloed verwacht, mede gezien de aanwezigheid van licht van de kern Meijel die op 500 meter afstand aanwezig is.

Gezien de aanwezigheid van licht van andere sportparken en van de kern Meijel, de ligging van het sportpark buiten de hoofdvliegroutes en de beperkte tijd dat de lichten aan zijn, wordt geen extra verstoring verwacht die een grotere invloed hebben op vleermuizen.

Standaard geldt voor het gehele besluitgebied wel de algemene zorgplicht zoals die in de Flora- en faunawet centraal staat (artikel 2). Dit houdt in dat voorafgaand aan de ingreep alle maatregelen genomen dienen te worden om nadelige gevolgen op flora en fauna zoveel mogelijk te voorkomen, beperken of ongedaan te maken. Bovendien moeten de handelingen in logisch verband staan met het plan en geen doel op zich vormen. Deze zorgplicht geldt te allen tijde, ook indien een ontheffing of vrijstelling is verleend.

Conclusie

Vanuit natuur, landschap en ecologie zijn geen belemmeringen voor het planvoornemen aanwezig.

4.2.11 Lichtkwaliteit

Figuur 5: plaatsing lichtmasten rond trainingsvelden

Bij het oprichten van lichtmasten dient rekening gehouden te worden met de lichtkwaliteit van de omgeving. Om na te gaan of het planvoornemen geen lichthinder oplevert voor de omliggende bebouwing is een lichthinderberekening gemaakt. Deze berekening is uitgevoerd door Insta Zuid BV op 18 juli 2016. (Zie Bijlage 2)

In dit verslag is uitgegaan van een verlichtingsinstallatie bestaande uit:

- Twee voetbalvelden t.b.v. training met per stuk een afmeting van 60x90m voorzien van in totaal 8 stuks sportveldmasten met een lichtpunthoogte 15 meter met in totaal 10 nieuwe LED armaturen BVP525 +LT voorzien van een 1500W lichtbron. Deze armaturen zijn voorzien van interne louvres.

De lichtsterke van het strooilicht dat op de gevels van de bewoners aan de Heufkesweg en de woning aan de Vieruitersten 21 is berekend. Teneinde de lichthinder te bepalen zijn op diverse digitale locaties waarnemers geplaatst. De waarnemers meten de lichtsterkte van het strooilicht op deze locaties.

Deze berekening geeft een indicatie van de lichthinder die kan ontstaan naar de omgeving tijdens het gebruiken van de verlichtingsinstallatie. In de berekening wordt uitgegaan van een omgeving zonder obstakels, met andere woorden; de bestaande bomen worden niet meegerekend als een belemmering.

Volgens de tabel van de NSVV (Nederlandse Stichting Voor Verlichtingskunde), zijn de berekende meetwaarden acceptabel en toegestaan in het Landelijk gebied tijdens dag en avond.

Conclusie

Op grond van het voorgaande wordt geconcludeerd dat het aspect lichtkwaliteit geen belemmering vormen voor onderhavig planvoornemen.

Hoofdstuk 5 Uitvoerbaarheid

5.1 Inleiding

Naast het toetsen van de ontwikkeling aan diverse milieu- en veiligheidsaspecten, dient de uitvoerbaarheid van het project ook beoordeeld te worden. Hierbij wordt gekeken naar de economische uitvoerbaarheid en de maatschappelijke uitvoerbaarheid.

5.2 Economische uitvoerbaarheid

5.2.1 Exploitatieplan

De gemeente is in beginsel verplicht om op grond van artikel 6.12 eerste lid Wet ruimtelijke ordening een exploitatieplan vast te stellen voor gronden waarop een bij algemene maatregel van bestuur (hierna: Bro) aangewezen bouwplan is voorgenomen. De gemeenteraad kan echter besluiten om geen exploitatieplan vast te stellen indien:

1. het verhaal van de kosten van de grondexploitatie over de in het plan of besluit begrepen gronden anderszins is verzekerd;
2. het bepalen van een tijdvak voor de exploitatie of een fasering van de uitvoering van werken, werkzaamheden, maatregelen en bouwplannen niet nodig is, en
3. het stellen van eisen, regels of een uitwerking van regels als bedoeld in artikel 6.13, tweede lid, onder b, c en d Wro niet noodzakelijk is.

Met het planvoornemen is geen sprake van een bouwplan zoals bedoeld in artikel 6.2.1 Bro. Dit betekent dat de gemeenteraad niet verplicht is om een exploitatieplan op te stellen of dat het kostenverhaal anderszins verzekerd dient zijn. Bovendien is de gemeente eigenaar van de gronden van het sportpark. Voor de kosten die uit de ontwikkeling voortvloeien zijn door de gemeente gelden gereserveerd.

5.3 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Aangenomen mag worden dat tegen het planvoornemen geen overwegende maatschappelijke bezwaren zullen bestaan.

Met onderhavig ruimtelijke onderbouwing is aangetoond dat er met deze ontwikkeling geen problemen te verwachten zijn, er geen negatieve gevolgen zijn voor de waarden in en nabij het besluitgebied en het nieuwe gebruik gepaard gaat met een ruimtelijke kwaliteitsverbetering.

Onderhavige ruimtelijke onderbouwing wordt conform de gebruikelijke procedure gedurende zes weken ter inzage gelegd. Gedurende deze termijn kan een ieder reageren op het planvoornemen en zijn of haar zienswijzen indienen.

Hoofdstuk 6 Procedure

6.1 De te volgen procedure

Het bestemmingsplan doorloopt de volgende procedure:

Ontwerp:

- Publicatie en terinzagelegging van het ontwerpbesluit tot het verlenen van een omgevingsvergunning voor het afwijken van het bestemmingsplan overeenkomstig afdeling 3.4 Awb en de Wro;
- Gedurende deze terinzagelegging kan een ieder een zienswijze indienen bij het college van burgemeester en wethouders;
- Door de gemeenteraad geeft indien noodzakelijk, een verklaring van geen bedenkingen af;

Verlenen:

- Verlening van de omgevingsvergunning voor het afwijken van het bestemmingsplan door het college van burgemeester en wethouders;
- Publicatie en terinzagelegging van het besluit tot het verlenen van de omgevingsvergunning en bijbehorende stukken gedurende de beroepstermijn;

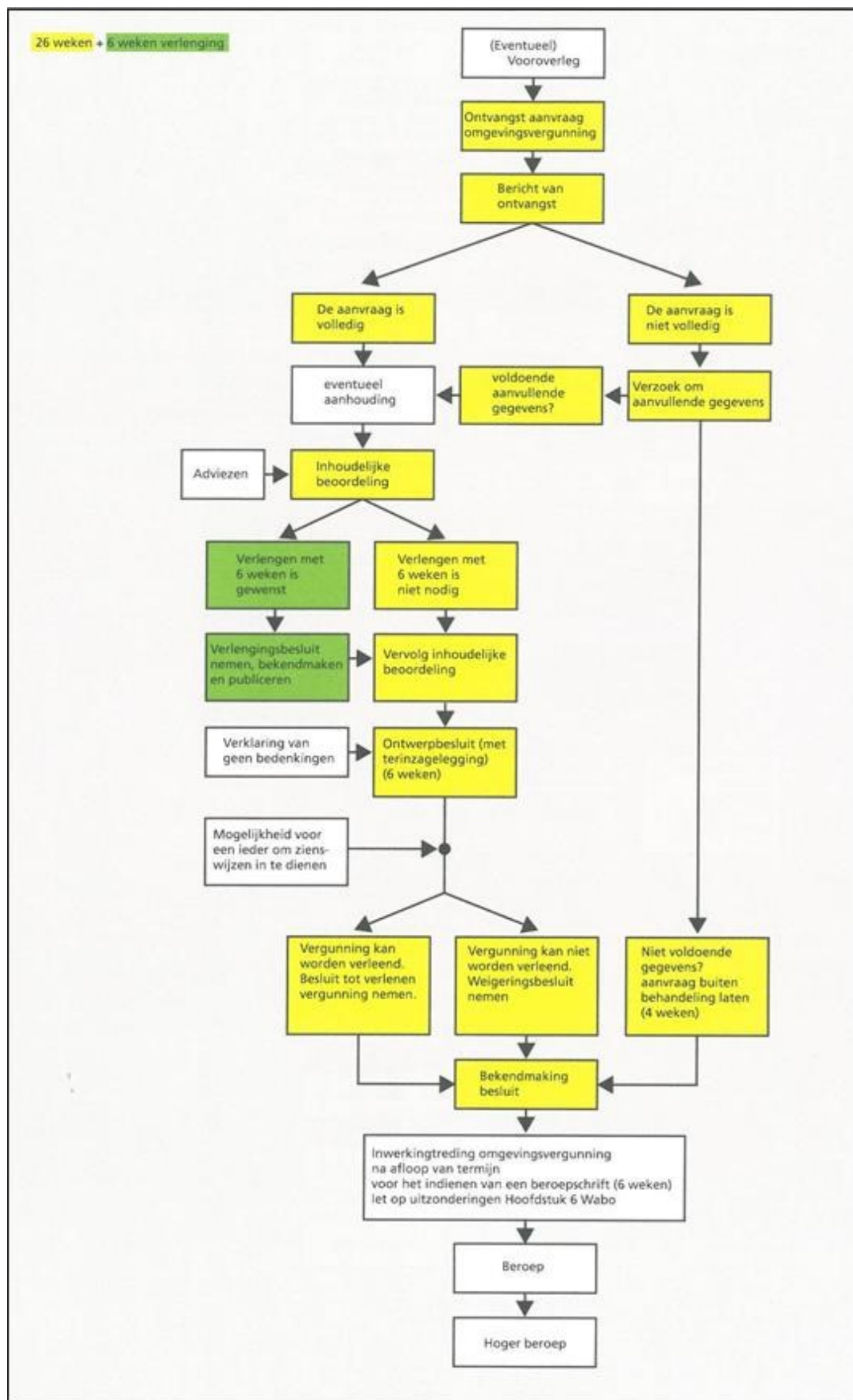
Beroep en hoger beroep (indien aan de orde):

- Beroep bij de Rechtbank;
- Hoger beroep bij Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State;

Inwerkingtreding:

- Na afloop van de beroepstermijnen (tenzij binnen de (hoger)beroepstermijn een verzoek om voorlopige voorziening wordt gedaan).

Figuur 5: overzicht procedure

6.2 Vaststelling

PM.

